

РЕШЕНИЕ

№ 4074

гр. София, 15.06.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 15.05.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **4311** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215 ал.1 от ЗУТ във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалбата на В. С. Д., ЕГН [ЕГН], срещу Заповед № РА-30-68/20.02.17г. на Директора на Дирекция „Общински строителен контрол“ /„О.“/ при Столична община /СО/, с която на основание чл. 225а ал.1 връзка чл. 225 ал.2 т.2 от ЗУТ е наредено да бъде премахнат незаконен строеж „Автомивка“, находящ се в Поземлен имот /ПИ/ пл. № 1977, кв. 8, м. „СПЗ С.-юг“ по плана на [населено място], с административен адрес: [улица], район „С.“ - СО.

В жалбата се твърди, че заповедта е неправилна и незаконосъобразна като постановена при съществени нарушения на административно-производствените правила и в противоречие с материалния закон. Претендира се отмяната ѝ като се сочи, че обектът - предмет на процесната заповед няма характеристика на „строеж“, поради което не можело да се приеме, че е налице такъв.

В съдебно заседание жалбоподателят – В. Д., редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – Директор на Дирекция „О.“ при СО, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител юрк. К. изразява становище, че е налице незаконен строеж без инвестиционен проект. Моли съда да постанови решение, с което да потвърди издадената заповед. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

След като съобрази доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства и извърши проверка за законосъобразност на оспорения акт при условията на чл.168

от АПК, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Предмет на оспорване е Заповед № РА-30-68/20.02.17г. на Директора на Дирекция „О.“ при СО, с която е наредено да бъде премахнат незаконен строеж „Автомивка“, находящ се в Поземлен имот /ПИ/ пл. № 1977, кв. 8, м. „СПЗ С.-юг“ по плана на [населено място], с административен адрес: [улица], район „С.“ - СО. Заповедта е издадена въз основа на съставен Констативен акт № 3 от 16.12.2016г., с който длъжностните лица са констатирани незаконен строеж, изграден от жалбоподателя, без одобрен проект и разрешение за строеж, в нарушение на чл. 137, ал. 3 и чл. 148, ал. 1 от ЗУТ.

Според констатациите, автомивката се състои от 3 броя клетки, общо с размер в план около 15.00/6.00 м. и средна височина около 3.30 м., изпълнена с метална носеща конструкция с преградни стени от Р. платна. Покривът е от ламарина, поставена върху метална конструкция. В констатациите е отразено, че за строежа не са представени строителни книжа /одобрени проекти и издадено разрешение за строеж/. Строежът бил изпълнен без съгласието на останалите собственици на имота, липсвало и удостоверение за въвеждане в експлоатация /УВЕ/. Строежът бил V категория, изпълнен през 2008г., напълно завършен, запазен с вода и ел. енергия.

Констативният акт е съобщен на извършителите на незаконния строеж с писма с обратна разписка. Писмото до Р. Н. е получено на 09.01.2017г., видно от известие за доставяне № ИД PS 1574 006DOA F. Писмото до В. Д. е върнато като не е потърсено /видно от известие за доставяне № ИД PS 1574 006DO8 D/, предвид което констативният акт е съобщен и по реда на § 4 от ДР на ЗУТ, видно от служебна бележка № 3 от 18.01.2017г. В законоустановения срок по съставения констативен акт не е постъпило възражение, видно от съставения констативен протокол № 5 от 01.02.2017г.

На 20.02.2017г. е издадена оспорената заповед като в мотивите ѝ е прието, че строежът е изграден без издадени строителни книжа и представлява незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ.

Жалбоподателя е поискал допускане изслушване на съдебно-техническа експертиза, като му е дадена възможност неколккратно да представи доказателства за внесен депозит за възнаграждение за експерт, на който е възложил задача по назначена СТЕ, но към днешна дата указанията на съда не са изпълнени, депозит не е внесен, поради което вещото лице не е извършило експертизата, допусната и поискана от жалбоподателя.

По делото е установено и не се спори между страните, че имотът, в който е извършен строежът е собственост на наследниците на М. И. К., Р. Н. Н., ЕГН [ЕГН] и В. С. Д., ЕГН [ЕГН], съгласно Нотариален акт № 26, том 15, дело 612/1919г., Удостоверение за наследници № 1466/28.02.2008г., Нотариален акт № 164, том VI, дело № 1041/2008г. и Нотариален акт № 85, том XI, дело № 2533/2007г. Строежът е извършен от Р. Н. Н. и В. С. Д. Строежът се използва от [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от Ц. Б. В., съгласно договор за наем от 11.11.2011г.

По делото е представена Заповед № РД-09-1423/05.12.2012г. на Кмета на Столична община, с която на директора на Дирекция „О.“ при Столична община са предоставени правомощия да издава заповеди за премахване на незаконни строежи /стр.15 по делото, т.2.11 от заповедта/.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срок и от лице с правен интерес, срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт. Актът е бил надлежно съобщен на жалбоподателя на 04.04.2017г., видно от Съобщение № 4 на л. 21 и снимка на залепеното съобщение на л. 27, а жалбата срещу него е подадена на 18.04.2017г.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 225а, ал. 1 от ЗУТ издаването на заповеди за премахване на незаконни строежи или части от тях от 4-та до 6-та категория е от компетентността на кмета на общината или упълномощено от него длъжностно лице. В случая на издателя на акта – директора на дирекция „О.“, са делегирани съответните правомощия, което обуславя компетентността му да издаде заповедта.

Заповедта е издадена в предвидената от закона форма, като съдържа изискуемите реквизити – наименование на органа, наименование на акта, фактически и правни основания за издаването му, разпоредителна част, дата на издаване и подпис на административния орган.

Не са допуснати и съществени нарушения на административно-производствените правила. Заповедта е издадена въз основа на констативен акт, съставен от длъжностни лица на СО, р-н „С.“. Констативният акт е надлежно съобщен на извършителите на незаконния строеж по реда на § 4 от ДР на ЗУТ, видно от служебна бележка № 3 от 18.01.2017г.. Не са нарушени и разпоредбите на чл. 35 и 36 от АПК – административният орган е изяснил фактите и обстоятелствата от значение за случая и е събрал служебно относими по спора доказателства. В законоустановения срок по съставения констативен акт не е постъпило възражение, видно от съставения констативен протокол № 5 от 01.02.2017г. Противно на твърдяното в жалбата, В. С. Д. е бил надлежно уведомен за образуваното административно производство.

Оспорената заповед е издадена в съответствие с материалноправните разпоредби на ЗУТ.

Няма спор, че описаният в заповедта обект представлява строеж, предвид нормата на §5, т. 38 ДР ЗУТ. По аргумент от чл. 148, ал.1 от ЗУТ във вр. с чл. 137, ал.3 от ЗУТ, строежите се изпълняват в съответствие с предвижданията на подробния устройствен план и съгласувани и одобрени инвестиционни проекти. Жалбоподателят не доказва в хода на делото, въпреки надлежно разпределената от съда доказателствена тежест между страните, че за процесния строеж има одобрен инвестиционен проект и разрешение за строеж. Следователно е правилен изводът на ответника, че строежът е незаконен и подлежи на премахване.

Обектът не е търпим строеж по смисъла на §16 от ДР на ЗУТ и § 127 ПЗР ЗИДЗУТ, тъй като е изграден след 2008г.

При така извършената проверка за законосъобразност на акта по реда на чл. 168 АПК и по изложените съображения съдът намира, че при издаването му не са допуснати съществени нарушения на материалния и процесуалния закон. Жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора, на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв., съгласно чл.37 от Закона за правната помощ и чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Ръководен от гореизложеното, Административен съд София-град, Второ отделение, 50 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. С. Д., ЕГН [ЕГН] срещу заповед № РА-30-68 от 20.02.2017г. на директора на дирекция „Общински строителен контрол” при СО.

ОСЪЖДА В. С. Д. да заплати на Столична община, дирекция „Общински строителен контрол“, сумата от 200лв., разноси по водене на делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: